



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei**

**Coloniæ Agrippinæ, 1687**

Punctum 3. De populationes animæ per peccatum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

malo, prudens verò ad illius evitandas occasiones. Frustrà etenim, Domine, bona concipio proposita, nisi tu illa auxilio gratiarum tuarum efficacia reddas.

*Punctum 3.*

*Depopulationes animæ per peccatum.*

**O**Culos nunc meos conjicio, mi Deus, in vastitatem. quam horrible illud monstrum, peccatum inquam, infert animæ, quam invadit. Deus bone! quam tristes effectus, quas depopulationes, quantam causat desolationem? Primò te, mi Deus, è folio tuo Regali, quod in omnibus animabus justis habes, inauditâ impudentiâ, maximoque hominis cum detrimento dejecto, in locum tuum introducit Diabolum, qui mox captâ possessione tyrannidem in ipsam exercet omninò sævissimam, spoliando eam gratiâ, donis Spiritus sancti, virtutibusque cunctis, quæ illam in oculis Dei gratissimam efficiebant.

Eheu! eâ de re loquar ad te Domine, quam nimis quâ infeliciter in memetipso expertus fui, Peccatum (eheu!) admisi in animam meam, eodemque momento (heu me infelicem!) Te perdididi, quia tuipe à me te subduxisti, tu, inquam, qui vita eras animæ meæ multò amplius, multoque melius, quàm anima mea sit vita mei corporis.

Ergo remansi sine vita, ac reverà mortuus in peccato mortali, imò in statu longè deteriori, quàm si mortuus fuisset, quia vita naturalis, quæ mihi superest, non servit, nisi ad horribilem Inferni mortem expectandam. Et

verò

verò multo melius esset omninò non esse , sed annihilari , atque in numerum illarum creaturarum redigi, quæ nunquam extiterunt, quàm vivere ad expectandam adeo horribilem , & inauditam calamitatem, eamque æternam.

Deinceps omnes alias jacturas meas recensebo tibi Domine. Amisi gratiam tuam, quæ cum filium tuum adoptivum me constitueret, jus ad regnum tuum cœleste mihi tribuebat, adeò, ut illâ jam spoliatus sperare nil aliud queam, quam ignes ac tormenta Inferni. Prò, quanta jactura! quantus casus! quanta mutatio! Jactura salutis meæ, ad amplectendam damnationem, casus à statu gratiæ ad statum peccati, mutatio conditionis filii tui ad gloriam prædestinati in conditionem mancipii Diaboli, ac Victimæ Inferni, ad hoc, ut æternis flammis illis serviat pro nutrimento, destinata.

Ad hæc, ò anima mea, ubi remanserunt omnia merita tua? Ubi est fructus tot bonorum operum, tot confessionum & communionum? Ubi denique sunt omnes virtutes illæ, quibus te Spiritus sanctus locupletaverat? Omnia ista capta, rapta, ac destructa sunt à furore, à violentia inimicorum tuorum, quibus peccando aditum fecisti. Heu anima mea, decore prius, ante hunc statum tuum funestum, instar Angeli paradisi, plena! Anima instar magnæ Principis ac filiæ Regis æterni opulenta! Anima cuius nobilitas ea omnia, quæ mundus suspicit & adorat, exuperat! Nunquid videre potes desolationem, paupertatē ac servilem conditionē tuam,

De  
oratione

quin tibi ipsi compatiare ? Recordare natalium tuorum, scito originem è cælo te ducere, natamque esse, non ut fores mancipium Diaboli, sed sponsa Spiritus sancti. In memoriam tibi redeant felicissimi illi dies tui, quos in Dei tui amicitia transegisti : quam interior in conscientia tua persentiscebatur pacem, quas divinas ex præsentia ipsius percipiebas illustrationes ? qui sancti ardores cor tuum ad illi serviendum inflammabant ? At verò in in statu peccati prò ! qui remorsus ? quæ cogitatum tuorum confusio ? quæ passionum tuarum commotio ? quæ cæcitas in intellectu, quis algor & languor pro Deo ac Domino tuo in tua voluntate ? qui terrores ac iudiciorum illius severissimorum formidines ?

Ecce, quid eram, mi Deus, per gratiam tuam, ecce quò infelicitatis deveni per scelera mea ? Verumtamen ad inopiam adeò extremam redactus nondum sum, quin tu abundantiam cælestium tuarum divitiarum dirare me iterum queas. Nondum potestati Diabolicæ tantopere subjicior, quin majore potentiam tu me ex illa possis eripere. Nondum denique infirmus adeò, miserque sum, quin tu me possis sanare & juvare. Ergo Domine, *sana animam meam, quia peccavi tibi.* Redde mihi dona tua, quibus me Dæmon spoliavit, tu enim illa ei rursus eripere, mihi que potes restituere. Noli permittere, ut infelix ille de me insolenter triumphet in honoris tui præjudicium. Gloriosum sibi ducet, me à tuo servitio abductum suo subjugasse imperio, noli id pati, Domine, sed hic tuam ostende potentiam ;

*Pf. 40, v.  
5.*

nata-  
cere,  
Dia-  
emo-  
quos  
erio-  
cem,  
as il-  
n ad  
rò in  
e co-  
num  
ctu,  
nino  
icio-  
ru-  
elera  
tre-  
un-  
rare  
bo-  
ntiã  
que  
pos-  
ni-  
nihi  
tu  
re-  
me  
di-  
er-  
oli  
en-  
n ;

riam; Libera me ex hac captivitate, atque in numerum filiorum amoris tui restitue. Pro- testor hanc meam servitutem jam esse contra meam voluntatem, stultitiam meam detestor summeque deploro. Tuum imploro auxi- lium, Regis mei legitimi, contra tyrannidem istius dolosi usurpatoris. *Mirifica misericor- dias tuas, qui salvos facis sperantes in te.* In statum gratiæ tuæ postliminiò me restitue, ut misericordias tuas in æternum cantem, tibi- que pro secunda redemptione obliger & ob- stringar.

*Pf. 17. vs  
7.*

*Punctum 4. Supplicia peccati.*

**H**orrendum est, Domine, in manus tuas incidere; at horror ille non concernit nisi peccatores, quia justis nil gratius est ac jucundius, quam in tuo apparerere conspectu. Verùm quæ causa est peccatori, cur ei adeo sit horrendum in manus tuas incidere, nisi pec- catum? Neque enim naturam illius, sed vi- tium odio habes. Verùm (eheu!) mi Deus, quo illum rigore punis? O! si pœnarum ma- gnitudo, vindictæque conditio mensura sunt odii, quo quis inimicum suum prosequitur, quam immodicum est odium, quo ferris in peccatum, quia pœnis ipsum tam horribilibus punis, & quidem in omnem æternitatem? *Quis novit potestatem ira tua, & præ timore tuo iram tuam dinumerare?* Quod si vires tuas omnes in peccati punitione exeris, vires autem tuæ sunt infinitæ, nunquid infinita quoque erit ista punitio? Utique (eheu!) & quidem justissimè, peccatum pœnis castigas

*Horrendū  
est incide-  
re in ma-  
nus Dei  
viventis.  
Heb. 10,  
32.*

*Pf. 89. vs  
11.*

De  
oratione